

Четверта неділя Посту

пор. Іс. 66, 10-11 та Пс. 121, 1

Інтроїт (спів на вхід)

LÆTÁRE, Ierúsalem: et convéntum fácite, omnes qui dilígitis eam: gaudéte cum lætítia, qui in tristítia fuístis: ut exsultétis, et satiémini ab ubéribus consolatiónis vestræ. Пс. Lætátus sum in his, quæ dicta sunt mihi: in domum Dómini íbimus. Glória. Lætáre.

Радуйся, Єрусалиме, і веселіться, ви всі, що його любите, через нього! Возрадійтеся й розвеселіться всі, що журилися, аби торжествувати й насичуватися з грудей вашої втіхи. Пс. Зрадів я за тих, хто сказали мені: «До дому Господнього підемо!»* Слава... Радуйся...

Колекта

SONCÉDE, quásumus, omnípotens Deus: ut, qui ex merito nostræ actiúnis affligimur, tuæ grátiaē consolatióne respirémus. Per Dominum nostrum Iesum Christum, Filium Tuum: qui tecum vivit et regnat in unitate Spiritus Sancti Deus, per omnia saecula saeculorum.

Гал. 4, 11 - 5, 1

Читання

Брати! Написано, що Авраам мав двох синів: одного від рабині, а другого від вільної. Той, що від рабині, народився за тілом, а той що від вільної - за обітницею. Це має інше значення: оті дві жінки - то два завіти; один з гори Синаю, що рабів родить, це - Агар; а гора Синай в Арабії і відповідає теперішньому Єрусалимові, що дійсно поневолений з дітьми своїми. А вишній Єрусалим - вільний, він мати всім нам. Написано бо: "Звеселися, неплодна, що не родиш! Викликуй, рада та весела, ти, що мук не знала, бо у покинутої більше дітей, ніж у тієї, що має чоловіка." Ви ж, брати, як Ісаак, діти обітниці. Та як тоді, хто народився за тілом, гонив того, хто родився за духом, так і тепер. Тільки ж що Письмо каже: "Прожені рабню та її сина, бо син рабині не успадкує з сином вільної." Отак, брати, ми сини не рабині, а вільної. Христос нас визволив на те, щоб ми були свободні.

Пс. 121, 1.7 та 124, 1-2

Градуал і тракт

LÆTÁTUS sum in his, quæ dicta sunt mihi: in domum Dómini íbimus. *℟* Fiat pax in virtúte tua: et abundántia in túrribus tuis.

Зрадів я за тих, хто сказали мені: «До дому Господнього підемо!»* *℟* Хай буде мир у силі твоїй і достаток у вежах твоїх.*

QUI confidunt in Dómino, sicut mons Sion: non commovébitur in ætérnum, qui hábitat in Ierúsalem. *℟* Montes in circúitu eius: et Dóminus in circúitu pópuli sui, ex hoc nunc et usque in sáculum.

Хто надіється на Господа, ті як гора Сіон: не похитнеться повік, хто живе в Єрусалимі. *℟* Гори довкола нього, і Господь довкола народу Свого віднині і до віку.

Ін. 6, 1-15

Євангеліє

Того часу пішов Ісус на той бік Галилейського Тиверіядського моря. І йшла за ним сила народу, бачили бо чуда, які вчинив він із недужими. Тож зійшов Ісус на гору й сів там з учнями своїми. А було вже недалеко до Пасхи, свята юдейського. Підвівши ж очі й побачивши, що сила людей іде до нього, каже до Филипа: «Де хліба нам купити, щоб оцим дати їсти?» Мовив же так, іспитуючи його, знав бо сам, що має робити. Озвався ж до нього Филип: «Хліба й за двісті динаріїв не вистачило б, аби кожному з них хоч трохи припало.» Але говорить до нього один з учнів, Андрій, брат Симона Петра: «Є тут один хлопчина; він має п'ять ячмінних хлібів ще й дві риби. Та що це на таку многоту!» І мовив Ісус: «Веліте людям сісти.» Було ж багато трави на тому місці. Отож посідали чоловіки - числом тисяч із

п'ять. І взяв Ісус хліби й, воздавши хвалу, розподілив серед тих, що сиділи; так само й риби: скільки хотіли. Коли ж вони наситилися, то мовив до своїх учнів: «Зберіть кавалки, що позо- ставалися, щоб нічого не пропало.» Отож зібрали – і наповнили дванадцять кошів куснями ячмінного хліба, які залишилися були в тих, що їли. Люди ж, побачивши чудо, яке сподівав Ісус, заговорили: «Це справді той пророк, що має прийти у світ.» І довідався Ісус, що вони мають намір прийти й узяти його, щоб зробити царем, – і віддалився сам-один на гору знов.

Пс. 134, 3, б

Оферторій (спів на принесення дарів)

LAUDÁTE Dóminum, quia benígnus est: **X**валіте Господа, бо благий Він, співайте
Lpsállite nómini eius, quóniam suávis est: **X**Імені Його, бо воно миле! Все, що лиш
ómnia, quæcúmque vóluit, fecit in coelo et in заховіт, Він зробив на небесах і на землі.*
terra.

Секрета (молитва над дарами)

(Читається тихо, після Orate fratres)

SACRIFÍCIIS præsentibus, Dómine, **П**росимо Тебе, Господи, милостиво
Squæsumus, inténde placátus: ut et **П**зглянься на принесені Тобі жертви,
devotióni nostræ proficiant et salúti. Per **П**аби вони посприяли і благочестю нашому, і
Dóminum. **П**спасінню. Через Господа...

Префація Посту (в кінці месалика)

Пс. 121, 3-4

Спів на Причастя

IERÚSALEM, quæ ædificátur ut sívitas, **Є**русалиме, збудований як місто, в собі
Icuius participátio eius in idípsum: illuc **Є**щільно з'єднане! Туди сходять коліна,
enim ascendérunt tribus, tribus Dómini, ad **Є**Господні коліна, щоб прославляти ім'я Твоє,
confiténdum nómini tuo, Dómine. **Є**Господи.

Молитва після Причастя

DA nobis, quæsumus, miséricors Deus: ut **Д**аруй нам, просимо Тебе, милостивий Бо-
Dsancta tua, quibus incessánter explémur, **Д**же, ставитися зі щирою пошаною та
sincéris tractémus obséquiiis, et fidéli semper **Д**приймати з правдивою вірою Твою Святиню,
mente sumámus. Per Dóminum... **Д**якою безперестанно сповнюємося. Через Гос-
пода...

Підготовано зусиллями Una Voce Ucraina. Джерела перекладів: Римський месал, переклад Біб- лії о. І. Хоменка, переклад псалмів майстерні "Трипільський" (співи, крім причасного). Фрази з зірочкою було змінено для відповідності латинському тексту.